

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie kluczowych działań na rzecz Aktu o jednolitym rynku II (opinia rozpoznawcza)

(2012/C 299/30)

Sprawozdawca generalny: **Ivan VOLEŠ**

Dnia 27 czerwca 2012 r. Komisja Europejska, działając na podstawie art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

kluczowych działań na rzecz Aktu o jednolitym rynku II

(opinia rozpoznawcza).

Dnia 28 czerwca 2012 r. przewodniczący powierzył przygotowanie opinii w tej sprawie Sekcji Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji.

Mając na względzie pilny charakter prac, na 482. sesji plenarnej w dniach 11–12 lipca 2012 r. (posiedzenie z 12 lipca) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wyznaczył Ivana VOLEŠA na sprawozdawcę generalnego oraz stosunkiem głosów 176 do 5 – 2 osoby wstrzymały się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wprowadzenie

1.1 Przed końcem 2011 r. Komisja przedstawiła propozycje w sprawie dziesięciu spośród dwunastu dźwigni wynikających z Aktu o jednolitym rynku, a pozostałe dwie propozycje zostały zgłoszone w pierwszym półroczu 2012 r. Ponadto Komisja zrealizowała 28 z pozostałych 50 środków zapowiedzianych w Akcie o jednolitym rynku lub przedstawiła odpowiednie propozycje.

1.2 Konkretnie propozycje w sprawie zarządzania jednolitym rynkiem dotyczyły informowania obywateli i przedsiębiorstw na temat możliwości, jakie daje ten rynek, poprawy wdrażania przepisów dotyczących jednolitego rynku przez państwa członkowskie i zapewnienia ich skutecznego stosowania. W tej konkretnej dziedzinie odnotowano niewielki postęp, mimo że obywatele i przedsiębiorstwa uznają to za jedno z głównych niedociągnięć.

1.3 Skoncentrowanie się na dwunastu dźwigniach pozwoliło Komisji na dokonanie szybszego postępu, niż byłby możliwy w innej sytuacji. Zwrócono się do Parlamentu Europejskiego i Rady o przyjęcie wniosków ustawodawczych do końca 2013 r., tak aby mogły one zostać wdrożone do 2014 r. Szybka, pełna i prawidłowa transpozycja i wdrożenie przyjętego ustawodawstwa będzie głównym zadaniem dla państw członkowskich.

1.4 Komisja będzie obchodzić dwudziestą rocznicę jednolitego rynku, organizując w październiku 2012 r. w całej Europie „Tydzień Jednolitego Rynku”, na który złożą się wydarzenia odbywające się we wszystkich 27 państwach członkowskich. Drugie Forum Jednolitego Rynku utrzyma polityczną dynamikę wytworzoną przez Akt o jednolitym rynku, dokona przeglądu postępów w jego realizacji i rozważy przyszłe priorytety na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania.

1.5 W piśmie z 27 czerwca wiceprzewodniczący Komisji Maroš Šefčovič zwrócił się do EKES-u o wniesienie wkładu do

trwającej dyskusji, wychodząc z założenia, że członkowie Komitetu reprezentują szerokie spektrum podmiotów społeczno-gospodarczych i mogą wnieść do prowadzonych prac uzgodnioną wspólnie wartość dodaną.

2. Uwagi ogólne i zalecenia

2.1 Propozycje dotyczące Aktu o jednolitym rynku II nie mogą nie uwzględniać trudnej sytuacji w UE wynikającej z niezdolności niektórych państw członkowskich do zaradzenia deficytom finansów publicznych, z utrzymującej się stagnacji PKB i rosnącego bezrobocia. Dlatego też propozycje powinny zawierać nie tylko środki krótkookresowe, wywierające natychmiastowy wpływ na wzrost i zatrudnienie, lecz także środki średnio- i długookresowe, które mogłyby zagwarantować zrównoważony rozwój i przynieść korzyści wszystkim obywatelom UE, także w przyszłości.

2.2 Zmieniona i zaktualizowana strategia „Europa 2020” powinna stanowić ogólne wytyczne dla rozwoju jednolitego rynku, będącego najcenniejszym osiągnięciem integracji europejskiej i instrumentem realizacji celów tej strategii.

2.3 Przy przygotowywaniu nowego zestawu propozycji na rzecz wzmocnienia jednolitego rynku należy uwzględnić opinie wszystkich zainteresowanych podmiotów, w tym organizacji społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych.

2.4 Środki na rzecz uwolnienia potencjału jednolitego rynku na potrzeby przedsiębiorstw, konsumentów, obywateli i innych zainteresowanych podmiotów powinny zostać podjęte głównie w dziedzinie usług, dostępu do finansowania, usuwania obciążeń administracyjnych dla MŚP, handlu elektronicznego, jednolitego rynku cyfrowego oraz mobilności. Powinny im towarzyszyć działania, których celem jest z jednej strony wzmocnienie ochrony konsumentów i zwiększenie ich zaufania, zaś z drugiej strony należyte uwzględnienie społecznych aspektów jednolitego rynku poprzez wspieranie gospodarki społecznej i poszanowanie potrzeby spójności społecznej, a także praw i interesów obywateli.

2.5 W swoich poprzednich opiniach w sprawie Aktu o jednolitym rynku⁽¹⁾ i w sprawie dwunastu dźwigni⁽²⁾ Komitet wskazał na kilka kwestii, które nadal uważa za kluczowe:

- Zasadnicze znaczenie ma informowanie o korzyściach wynikających z jednolitego rynku dla obywateli i przedsiębiorstw. W związku z tym pośrednicy, jak np. partie polityczne, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, media i instytucje oświatowe ponoszą odpowiedzialność za uświadomienie Europejczykom doniosłości tego zagadnienia.
- Komisja Europejska powinna podnosić świadomość obywateli w kwestiach dotyczących jednolitego rynku i korzystać w tym celu z wielu sieci, agencji i dostępnych instrumentów⁽³⁾.

2.6 W późniejszym okresie roku Komitet opracuje opinię z inicjatywy własnej w sprawie środków, których zabrakło w Akcie o jednolitym rynku. Dotyczą one m.in.: opłat z tytułu praw autorskich (ujętych w Akcie o jednolitym rynku II), przeglądu dyrektywy w sprawie praw autorskich, neutralności sieci, ochrony danych, ochrony inwestorów, protokołu w sprawie postępu społecznego, statutu europejskiej spółki prywatnej, elektronicznych zamówień publicznych, europejskich agencji ratingowych, równości płci, mikroprzedsiębiorstw i przedsiębiorstw rodzinnych, środków na rzecz wspierania tworzenia nowych przedsiębiorstw i wzmocnienia przedsiębiorstw istniejących, kart kredytowych i debetowych, płatności elektronicznych, kredytów konsumenckich i nadmiernego zadłużenia, przekazów międzybankowych, młodzieży, środków mających na celu zakończenie wdrażania euro oraz konsolidacji jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA).

2.7 Komitet oczekuje, że zostanie zaangażowany w każdy proces konsultacji związany ze środkami legislacyjnymi i nielegislacyjnymi programu kroczącego Komisji w ramach Aktu o jednolitym rynku II oraz opracuje szczegółowe zalecenia, gdy tylko poszczególne działania Komisji zostaną przekształcone w konkretne propozycje.

3. Dźwignie i kluczowe działania

3.1 Usługi

3.1.1 Zwykłe rachunki rozliczeniowe powinny być dostępne dla wszystkich obywateli i należy szybko wprowadzić tę dostępność. Komitet wzywa do przyjęcia środków regulacyjnych odnoszących się do wspomnianych rachunków rozliczeniowych, przejrzystości kosztów oraz łatwości zmiany rachunków.

3.1.2 Kolejne dziedziny, które powinny zostać uznane za priorytetowe, to doręczanie przesyłek, w szczególności w handlu elektronicznym⁽⁴⁾, a także transgraniczne postępowanie upadłościowe.

⁽¹⁾ Dz.U. C 132 z 3.5.2011, s. 47.

⁽²⁾ Dz.U. C 24 z 28.1.2012, s. 99.

⁽³⁾ Takich jak m.in. SOLVIT, Europejska Sieć Przedsiębiorczości, Europejskie Centra Konsumenckie, Eurocentres itp.

⁽⁴⁾ Przykładem może być film wideo pokazany w ramach konkursu „Opowiedz nam swoją historię”, zorganizowanego przez DG MARKT. Podczas wysłuchania publicznego zorganizowanego przez Centrum Monitorowania Jednolitego Rynku w Tallinie 1 czerwca 2012 r. omówiono działania następcze dotyczące kwestii poruszonych w nagraniu przez obywateli.

3.1.3 EKES proponuje także skonsolidowanie funkcjonowania jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA).

3.1.4 Komitet ponownie wyraża poparcie dla rozszerzenia systemu normalizacji na usługi, zwraca jednak uwagę, iż należy uwzględnić ich specyficzny charakter oraz potrzeby rynku i społeczeństwa.

3.2 Jednolity rynek cyfrowy

3.2.1 Komitet uważa, że dokończenie procesu tworzenia jednolitego rynku cyfrowego będzie kluczowym elementem ożywienia jednolitego rynku. W swojej wcześniejszej opinii Komitet stwierdził, że handel elektroniczny jest jedną z największych ofiar fragmentacji jednolitego rynku, utrudniającej pełne wykorzystanie potencjału, jaki transgraniczny handel internetowy oferuje zarówno dostawcom, jak i konsumentom. W celu rozwiązania tych problemów należy podjąć działania uzupełniające środki przygotowane już przez Komisję, którymi są: wysoki poziom ochrony danych, otwarty internet, neutralność sieciowa, usunięcie barier wynikających z narodowości, miejsca zamieszkania czy siedziby, podpis elektroniczny, elektroniczne instrumenty płatnicze, inwestycje w szerokopasmowy internet, powszechny dostęp, dostępność sprzętu i oprogramowania dla każdego oraz przepisy prawne dotyczące usług online, którym towarzyszy konsekwentna polityka ochrony konsumenta.

3.2.2 Zdaniem EKES-u zasadniczą sprawą jest zapewnienie współpracy administracyjnej pomiędzy państwami członkowskimi oraz rozpoczęcie świadczenia usług e-administracji, co może stać się łatwiejsze dzięki powszechnemu korzystaniu z systemu IMI.

3.2.3 EKES podkreśla potrzebę szczególnego uwzględnienia korzyści wynikających z szerokiego rozpowszechnienia e-fakturowania, lecz uważa, że powinno mieć ono nadal charakter fakultatywny i być traktowane na równi z fakturoowaniem na papierze, a przy tym należy unikać wszelkiego dodatkowego obciążenia dla MŚP.

3.3 Sieci

3.3.1 EKES poświęca szczególną uwagę sieciom (transportowym, energetycznym, komunikacyjnym), które odgrywają zasadniczą rolę w procesie łączenia Europy. Jeżeli chodzi o koleje, EKES popiera ideę utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego mogącego konkurować z innymi rodzajami transportu. Komitet zaleca, by rozważyć utworzenie funduszu kompensacyjnego, analogicznie do funduszy stosowanych w sektorach sieciowych. Absolutnym priorytetem powinno stać się powszechne wdrożenie europejskiego systemu zarządzania ruchem kolejowym (ERTMS) i europejskiego systemu bezpiecznej kontroli jazdy pociągu (ETCS).

3.3.2 Jeśli chodzi o **transport lotniczy**, utworzenie jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej ma również decydujące znaczenie dla zapewnienia konkurencyjności unijnego sektora lotniczego na rynku światowym. Należy rozwiązać następujące kwestie związane z wdrożeniem programu SESAR: a) zapewnić zsynchronizowaną modernizację infrastruktury powietrznej

i naziemnej; b) zapewnić we właściwym momencie odpowiednie środki finansowe na wdrożenie programu SESAR; c) ustanowić właściwe zarządzanie wdrażaniem programu SESAR. System ten powinien być także otwarty dla MŚP.

3.3.3 Komitet wzywa do szybkiego dokonania przeglądu rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽⁵⁾ w odniesieniu do odmowy przyjęcia na pokład spowodowanej nadkompletem rezerwacji (*overbooking*), opóźnień i zorganizowanych wakacji.

3.3.4 Europejska polityka w dziedzinie **portów morskich** powinna zająć się następującymi zagadnieniami:

- a) zapewnienie zrównoważonego rozwoju w zakresie przepustowości portów oraz wydajności infrastruktury portu;
- b) ustanowienie jasnych i przejrzystych ram finansowania inwestycji portowych;
- c) uściślenie procedur dotyczących dostępu do rynku usług portowych;
- d) rozwiązanie problemu, jakim są zatory w pracy portów, negatywnie wpływające na wydajność portów;
- e) zapewnianie właściwych i bezpiecznych warunków i okoliczności pracy oraz odpowiednich stosunków pracy w portach;
- f) działania na rzecz ogólnej konkurencyjności i postrzegania portów w pozytywny sposób.

3.3.5 Europejska polityka w dziedzinie portów morskich niekoniecznie pociąga za sobą opracowanie nowych przepisów. Zwłaszcza „miękkie prawo” może okazać się z jednej strony cenną alternatywą dla prawodawstwa, a z drugiej – indywidualnym podejściem do każdego przypadku.

3.3.6 Jeśli chodzi o **sieci energetyczne**, Komitet w pełni popiera niedawne inicjatywy Komisji mające na celu kontynuację budowy połączeń międzysystemowych i zakończenie prac nad tworzeniem wewnętrznego rynku energii.

3.3.7 EKES popiera zasadę utworzenia Europejskiej Wspólnoty Energetycznej (EWE), a także niezbędne etapy pośrednie, w tym regionalne europejskie sieci energetyczne, fundusz na rzecz rozwoju energii odnawialnej i grupę zakupującą gaz.

3.3.8 Komitet jest zdania, że nadszedł już czas na dokonanie krytycznej oceny liberalizacji rynku energii, jako że jej skutki dla obywateli i przedsiębiorstw nie przyniosły oczekiwanego spadku cen.

3.4 Dostęp do finansowania

3.4.1 Z powodu kryzysu finansowego, dostęp do kredytu dla przedsiębiorstw, przede wszystkim dla MŚP, może być utrudniony w wielu państwach członkowskich, co powoduje

negatywne następstwa dla ich działalności gospodarczej. Dostęp do kapitału ma zasadnicze znaczenie w kontekście umożliwienia sektorowi prywatnemu, zwłaszcza MŚP i przedsiębiorstwom gospodarki społecznej, stymulowania wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy. Jednakże banki coraz mniej chętnie udzielają kredytów przedsiębiorstwom, zwłaszcza innowacyjnym i rozpoczynającym działalność, z którymi wiąże się zarówno największe ryzyko, jak i największy potencjał rozwoju.

3.4.2 Z tego względu EKES zachęca Komisję do wspierania bezpośredniego dostępu MŚP do rynków obligacji, rozwijania specjalnych platform obligacji dla tych przedsiębiorstw oraz szukania sposobów usprawnienia instrumentów typu „mezzanine” i nowych produktów tego rodzaju, takich jak gwarancja na pożyczki typu „mezzanine”. W tym kontekście Komisja powinna zapewniać wszystkim zainteresowanym podmiotom wytyczne co do dobrych praktyk z zakresu łączenia i skutecznego wykorzystywania instrumentów finansowych pochodzących z różnych źródeł.

3.4.3 EKES zaleca, aby w trakcie negocjacji z państwami członkowskimi w sprawie przyszłych funduszy strukturalnych uwzględnić potrzebę utworzenia instrumentów finansowych wspierających gwarancje dla kredytów dla MŚP.

3.5 Opodatkowanie

3.5.1 Komitet wzywa do podjęcia działań na rzecz przeciwdziałania zróżnicowaniu istniejących przepisów i komplikacji administracyjnych, będących jedną z głównych przeszkód uniemożliwiających MŚP ekspansję na jednolitym rynku.

3.5.2 Wiele przeszkód w tej dziedzinie można usunąć nawet bez dokonywania harmonizacji systemów podatkowych. Dotyczy to m.in. podwójnego opodatkowania, będącego istotną przeszkodą w działaniach o charakterze transgranicznym, z czym wiążą się negatywne skutki gospodarcze dla inwestycji i zatrudnienia. Obecny skomplikowany system odzyskiwania podatku VAT w handlu transgranicznym i usługach może prowadzić do uchylania się od płacenia podatków i do oszustw, co należy zwalczać w skuteczniejszy sposób. Standardowa unijna deklaracja VAT przyczyniłaby się do uproszczenia procedur administracyjnych.

3.5.3 Komitet jest zdania, że opodatkowanie w państwach członkowskich nie powinno prowadzić do powstawania rajów podatkowych, wywierających niekorzystny wpływ na gospodarkę i budżety publiczne.

3.5.4 Należy także zwrócić uwagę na system podatku VAT w odniesieniu do usług finansowych, a gdyby wprowadzano nowy podatek dla sektora finansowego, oparty na przepływach środków pieniężnych lub na podobnej podstawie, Komisja powinna ocenić zalety włączenia takiego podatku w ramy systemu VAT.

3.5.5 EKES wzywa także do wprowadzenia ogólnych przepisów, zgodnie z którymi podatek VAT jest odprowadzany dopiero po opłaceniu faktury przez klienta. System ten, znany jako metoda kasowa, jest już stosowany w niektórych państwach członkowskich w przypadku małych przedsiębiorstw i pozwala unikać sytuacji, w których podatek VAT jest naliczany od sprzedaży niezależnie od tego, czy należność od klienta została uiszczona. W obecnej sytuacji kryzysu gospodarczego mógłby on zapobiec niewypłacalności zwłaszcza MŚP.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91.

3.6 Otoczenie regulacyjne przedsiębiorstw

3.6.1 EKES podkreśla potrzebę poświęcenia szczególnej uwagi kwestiom, które nie zostały wystarczająco objęte ustawodawstwem UE i programami wsparcia, np. kwestiom osób samozatrudnionych.

3.6.2 Komitet podkreśla potrzebę dalszego ograniczania niepotrzebnych obciążeń administracyjnych oraz oczekuje, że Komisja zaproponuje nowe cele na okres po 2012 r., do kiedy to obciążenia administracyjne mają zostać zmniejszone o 25 %. Komitet stwierdza, że ograniczanie niepotrzebnych obciążeń jest zawsze pożądanym kierunkiem działania, zarówno z punktu widzenia przedsiębiorstw, konsumentów, jak i administracji publicznej, niemniej jednak tego rodzaju krokom powinna towarzyszyć uważna analiza, tak by zapewnić nienaruszalność pierwotnego celu obowiązującego prawodawstwa.

3.7 Przedsiębiorczość społeczna

3.7.1 Inicjatywa na rzecz przedsiębiorczości społecznej zostanie poddana przeglądowi w 2014 roku. Komisja, w ścisłej współpracy z grupą ekspertów ds. przedsiębiorczości społecznej, dokona analizy tego, co zostało już zrobione, i ustali, co jeszcze pozostaje do zrobienia. EKES zaleca należyte uwzględnienie jego wskazówek przedstawionych w przyjętych ostatnio opiniach właśnie na temat przedsiębiorczości społecznej⁽⁶⁾.

3.7.2 Komitet podkreśla potrzebę pogłębienia poziomu świadomości na temat roli przedsiębiorstw społecznych i rozpowszechniania informacji na ich temat, by zwiększyć ich rzeczywisty wpływ na społeczeństwo. Potrzebne będzie opracowanie metodologii pozwalającej mierzyć ten wpływ. Ocena taka będzie także niezbędna do uruchomienia Europejskiego Funduszu na rzecz Przedsiębiorczości Społecznej.

3.7.3 Komitet jest zdania, że propozycję utworzenia fundacji europejskiej i wszelkich innych form europejskiej osobowości prawnej należy ocenić w kontekście konsultacji w sprawie nowelizacji europejskiego prawa spółek.

3.8 Konsumenci

3.8.1 Komitet oczekuje, iż w najbliższej przyszłości zostanie przedstawiony wniosek ustawodawczy w sprawie dochodzenia roszczeń zbiorowych. Wniosek taki zmierzać musi do wprowadzenia mechanizmu dochodzenia roszczeń zbiorowych, który funkcjonowałby zarówno w kontekście krajowym, jak i transgranicznym, i który byłby dostępny dla wszystkich konsumentów na jednolitym rynku. Mechanizmy te powinny być dostępne dla wszystkich osób, których prawa na jednolitym rynku są naruszane. Nie tylko konsumenci cierpią z powodu naruszania ich praw przez dostawców produktów i usługodawców, nieuczciwych warunków zawartych w umowach czy nieuczciwych praktyk handlowych. Naruszane są również prawa pracowników i ogółu obywateli, którzy cierpią z powodu dyskryminacji i powinni mieć możliwość korzystania z systemów dochodzenia roszczeń zbiorowych. Podobnej ochrony przed nieuczciwymi praktykami handlowymi itp. mogą potrzebować także MŚP.

W toku dalszych przygotowań należy uwzględnić opinie wszystkich zainteresowanych stron.

3.8.2 EKES apeluje o wprowadzenie środków regulacyjnych w celu utworzenia jednolitego rynku płatności realizowanych za pomocą kart płatniczych, przez internet i za pośrednictwem urządzeń przenośnych.

3.8.3 Jeśli chodzi o przepisy w zakresie bezpieczeństwa produktów, Komitet wzywa do stosowania dwóch podstawowych zasad:

- filozofii cyklu życia, oznaczającej stosowanie wymogów w zakresie bezpieczeństwa produktów obejmujących wszystkich użytkowników i pracowników mających udział w ich użytkowaniu; odniesienie do cyklu życia obejmuje wszystkie fazy życia produktu, od zamówienia surowców służących do jego wyprodukowania, aż do wycofania z eksploatacji;
- propagowania podejścia „od kołyski po grób”, w którym zgodność produktu z zasadą zrównoważonego rozwoju powinna być głównym aspektem produkcji.

3.9 Mobilność obywateli

3.9.1 Komitet przypomina o konieczności zwiększenia mobilności obywateli poprzez modernizację systemu uznawania kwalifikacji zawodowych. Promowanie mobilności zawodowej i geograficznej pracowników mogłoby przyczynić się do poprawy funkcjonowania europejskich rynków pracy i sprzyjać transgranicznemu świadczeniu usług. Dyskusja na temat uznawania kwalifikacji zawodowych nie zawsze ma wystarczającą rangę na poziomie 27 państw członkowskich. Należy położyć większy nacisk na rzeczywiste potrzeby (w sytuacjach transgranicznych i pomiędzy krajami sąsiadującymi) w oparciu o analizę wzorców mobilności. UE powinna pobudzać współpracę regionalną w tej dziedzinie i propagować wspólne szkolenia zawodowe w wymiarze transgranicznym.

3.9.2 Jeśli chodzi o kwestię przenoszenia praw do świadczeń emerytalnych, biała księga⁽⁷⁾ zbytnio koncentruje się na usprawnieniu systemu indywidualnych emerytur z trzeciego filara. Należy usprawnić programy emerytalne w ramach pierwszego i drugiego filara, aby zapewnić korzyści strukturalne także dla osób zmieniających miejsce zamieszkania w Europie.

3.9.3 Komitet wyraża zaniepokojenie w związku z niedawną decyzją Rady o ponownym upaństwowieniu układu z Schengen. Otwiera to drogę do powstania nowych barier w swobodnym przepływie obywateli wewnątrz Unii i przywrócenia kontroli granicznych tam, gdzie zostały one wcześniej zniesione. Stoi to w rażącej sprzeczności z fundamentalnymi zasadami traktatów i stwarza poważne problemy na drodze do urzeczywistnienia rynku wewnętrznego.

3.10 Spójność społeczna

3.10.1 Komitet jest zdania, że należy wyjaśnić zasady egzekwowania i odniesienie do art. 3 ust. 3 Traktatu z Lizbony, w którym stwierdza się, że rynek wewnętrzny nie jest celem samym w sobie, lecz instrumentem służącym obywatelom Europy do osiągnięcia postępu społecznego i zrównoważonego modelu społeczeństwa.

⁽⁶⁾ Zob. Dz.U. C 24 z 28.1.2012, s. 1, Dz.U. C 229 z 31.7.2012, s. 44 i Dz.U. C 229 z 31.7.2012, s. 55.

⁽⁷⁾ Biała księga „Plan na rzecz adekwatnych, bezpiecznych i stabilnych emerytur”, COM(2012) 55 final.

3.11 Zamówienia publiczne

3.11.1 Zamówienia publiczne powinny być uregulowane przepisami, które będą uwzględniały nie tylko najkorzystniejszą cenę. Takie samo znaczenie powinny mieć inne kryteria odnoszące się do korzyści społecznych oraz wpływu na zrównoważony rozwój.

3.11.2 Należy rozważyć zakres, w jakim unijne rynki zamówień publicznych mogą pozostawać trwale otwarte, podczas gdy kraje trzecie utrzymują niejednakowe zasady konkurencyjności. W tym kontekście ratyfikowane konwencje MOP i prawa człowieka muszą być przestrzegane przez wszystkie podmioty, zarówno państwa członkowskie, jak i kraje trzecie. UE powinna aktywnie promować tę politykę na całym świecie.

3.11.3 Przyspieszenie procedur administracyjnych można w większym stopniu uzyskać dzięki e-zamówieniom.

3.12 Prawa własności intelektualnej

3.12.1 Z punktu widzenia konsumenta obowiązujące obecnie ramy prawne w obszarze własności intelektualnej są zdumiewające; kwestia ta przedstawia się nawet gorzej na poziomie ogólnoeuropejskim. Obowiązujące ramy prawne wymagają wyjaśnień, a sankcje prawne i metody egzekwowania przepisów powinny zachowywać odpowiednie proporcje: indywidualnego konsumenta, który mógł naruszyć prawa własności intelektualnej nieświadomie lub na niewielką skalę i na własne potrzeby należałoby być może traktować w inny sposób niż prowadzoną na wielką skalę komercyjną działalność przestępczą.

3.12.2 Potrzebne jest bardziej ogólnoeuropejskie podejście do licencjonowania i opłat.

Bruksela, 12 lipca 2012 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON
